

1088
18.04.2016

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Вх. № 1-570 /2016 г.
София, 18 .04.2016 г.

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ
НА НАКАЗАТЕЛНАТА КОЛЕГИЯ
НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

ОТ ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЗА ПРИЕМАНЕ НА ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ

на основание чл. 125 вр. чл. 124 ал. 1 т. 1 пр. 1 от Закона за
съдебната власт

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ КАСАЦИОННИ СЪДИИ,

Ръстът и динамиката на престъпленията против транспорта, тежките обществено - опасни последици, които те причиняват на значителен кръг лица и най – вече случаите на засягане на телесната неприкосновеност и лишаване от живот, обуславят високата обществена нетърпимост към този вид посегателства. В стремеж за адекватен отговор на завишения брой пострадали пешеходци, сред които и не малко деца, със ЗИДНК /ДВ, бр. 60/07.08.2012г./ законодателят добави към по – тежко квалифициращите елементи на ал. 3 на

чл. 343 НК още два - липсата на правоспособност на субекта и извършване на пътно транспортното произшествие на пешеходна пътека.

I. Указанията, развити в ТР № 28/28.11.1984г. на ОСНК на ВС, макар и не загубили своята актуалност, не позволяват да се преодолеят противоречията в съдебната практика при оценката на поведението на пострадалия пешеходец. Тя е от съществено значение за определяне степента на обществена опасност на конкретното деяние, но не рядко се отчита и при преценката относно начина на изтърпяване на определеното наказание на извършителя на престъплението.

За да е справедливо, наказанието трябва да е съответно на тежестта на извършеното престъпление. Макар и обвързано най – вече с реализиране на индивидуалната превенция, при прилагане на условното осъждане /чл. 66 НК/ следва да се отчита и общопревантивният му ефект спрямо всички граждани. Предвидимото правосъдие предполага еднакво приложение на закона при сходни фактически обстоятелства и изисква преодоляване на противоречията в съдебната практика по въпроса следва ли поведението на пострадал от пътно транспортно произшествие пешеходец да се отчита при индивидуализацията на наказанието на извършител на престъпление по чл. 343 НК относно начина на изтърпяването му.

Констатират се две противоречащи си становища на съдилищата в страната и ВКС по този въпрос:

1. Една част от съдебните състави приемат, че поведението на пострадалия пешеходец следва да се отчита при индивидуализация на наказанието, включително и относно начина на изтърпяването му. Не еднакво обаче решават въпроса при оценката на значението му за приложение на условното осъждане.

А/ В мотивите на следните съдебни актове е застъпено становището, че поведението на пострадалия е допълнително основание, за да се откаже приложението на чл. 66 НК:

- Решение № 50/14.03.2012г. по НД 3124/2011г. на ВКС, III НО;
- Решение № 269/15.11.2011г. по ВНОХД № 286/2011г. на АС – Велико Търново;
- Присъда № 67/17.09.2014г. по НОХД № 927/2014г. на ОС – Пловдив;
- Решение № 100/20.02.2012г. по НД № 32/2012г. на ВКС, I НО;
- Решение № 231/29.11.2011г. по ВНОХД № 241/2011г. на АС – Бургас;
- Присъда № 5/26.09.2013г. по НОХД № 679/2012г. на ОС – София;

Б/ Като допълнително основание за приложение на условното осъждане е възприето поведението на пострадалия пешеходец в съдебните актове:

- Присъда № 286/13.10.2011г. по НОХД № 3441/2011г. на СГС, 32 н. с.;
- Решение № 238 по ВНОХД № 119/2013г. на Ас – София;

- Присъда от 27.08.2015г. по НОХД № 346/2015г. на ОС – Бургас;
- Решение 322/03.07.2013г. по НД № 1138/2013г., ВКС, II НО;
- Решение № 56/29.04.2013г. по ВНОХД № 44/2013г. на АС – Бургас;
- Присъда № 302/10.12.2012г. по НОХД № 1161/2012г. на ОС – Бургас;
- Присъда от 03.08.2011 г. по НОХД № 317/2011г. по описа на ОС – Русе;
- Присъда от 13.10.2015г. по НОХД № 744/2015г. на ОС – Бургас;
- Присъда № 16/28.05.2015г. по НОХД № 268/2015г. на ОС – Хасково;
- Решение № 472/11.12.2014г. по НД № 1572/2014г. на ВКС, III НО;
- Решение № 105/17.07.2014г. по ВНОХД № 151/2014г. на АС-Варна;
- Решение № 110/23.05.2014г. по НД № 279/2014г. на ВКС, II НО;
- Решение № 381/26.11.2015г. по НД № 1339/2015г. на ВКС, III НО;
- Решение по ВНОХД № 469/2015г. на АС – София;
- Решение № 230/08.07.2015г. по ВНОХД № 391/2015г. на АС – София;
- Присъда № 48/14.05.2015г. по НОХД № 402/2015г. на ОС – Пловдив;
- Решение № 214/26.05.2015г. по НД № 477/2015г. на ВКС, II НО;
- Решение № 24/17.02.2015г. по ВНОХД № 379/2014г. на АС – Варна;
- Присъда № 73/07.11.2014г. по НОХД № 277/2014г. на ОС – Разград;
- Присъда № 234/05.07.2011г. по НОХД № 357/2011г. на ОС – Стара Загора

2. Други съдебни състави не отчитат поведението на пострадалия при определяне начина на изтърпяване на наказанието на извършителя на престъпление по чл. 343 НК.

В този аспект са постановени следните съдебни актове:

- Решение № 219/27.07.2015г. по НД № 523/2015г. на ВКС, III НО;
- Решение № 6/16.01.2015г. по ВНОХД № 432/2014г. на АС – Пловдив;
- Присъда от 13.06.2013г. по НОХД № 440/2013г. на ОС – Бургас;
- Присъда № 115/25.11.2013г. по НОХД № 800/2013г. на ОС – Варна;
- Присъда от 27.11.2014г. по НОХД № 4090/2014г. на СГС, 31 н. с.;
- Присъда № 30/24.09.2015г. по НОХД № 13/2015г. на ОС – Хасково;
- Решение № 477/02.12.2011г. по ВНОХД № 1080/2011г. на АС – София;
- Решение № 91/04.05.2012г. по НД № 137/2012г. на ВКС, III НО;
- Присъда от 01.09.2011г. по НОХД № 963/2011г. на СГС, 12 н.с.;
- Присъда № 30/07.04.2014г. по НОХД № 128/2014г. на ОС – Варна;
- Решение по ВНОХД № 1097/2013г. на АС – София;
- Присъда от 25.03.2015г. по НОХД № 85/2015г. на ОС – Враца;
- Присъда от 27.03.2015г. по НОХД № 3396/2014г. на СГС, 31 н.с.;
- Решение № 51/11.03.2016г. по НД № 134/2016г. на ВКС, II НО;
- Решение № 143/11.11.2015г. по ВНОХД № 255/2011г. на АС – Пловдив;

- Решение № 300/21.03.2016г. по НД № 671/2015г. на ВКС, III НО;
- Решение № 33/26.02.2015г. по ВНОХД № 64/2014г. на АС – Варна;
- Присъда № 100/28.10.2013г. по НОХД № 455/2013г. на ОС – Варна;

II. Нееднакво съдилищата използват конкретните данни за установената по надлежен ред концентрация на алкохол на субекта на престъплението по чл.343 ал. 3 НК.

1. Според една част от съдебните състави по – високата надвишаваща съставомерната алкохолна концентрация е обстоятелство от значение за определяне единствено на личната степен на обществена опасност на деца. Затова я обвързват с реализирането на индивидуалната превенция на наказанието, въпреки наличието и на други фактически данни, съответни на указанията в б. „к“ т. 4 на ППВС № 1/17.01.1983г. по н. д. 8/82 г. на Пленума на ВС.

В тази насока са следните съдебни актове :

- Присъда № 88/10.09.2013г. по НОХД № 799/2013г. на ОС – Пловдив;
- Решение № 207/25.11.2013г. по ВНОХД № 406/2013г. на АС – Пловдив;
- Решение № 306/05.11.2012г. по ВНОХД № 328/2012г. на АС – София;
- Решение № 322/25.06.2013г. по НД 729/2013г. на ВКС, I НО;
- Решение 573/09.02.2012г. по НД № 2841/2011г. на ВКС, II НО;
- Решение № 291/11.07.2011г. по ВНОХД № 537/2011г. на АС – София;
- Присъда № 7/11.03.2011г. по НОХД № 35/2011г. на ОС – Видин;
- Решение № 140/17.12.2014г. по ВНОХД № 164/2014г. на АС – Бургас;
- Решение № 28/08.02.2010г. по НД № 674/2009г. на ВКС, III НО;
- Решение № 194/2010г. по ВНОХД № 198/2010г. на АС – Бургас;
- Присъда № 270/01.07.2010г. по НОХД № 145/2004г. на ОС – Бургас;

2. Друга част от съдебните състави са на становище, че по – високата концентрация на алкохол има отношение и към степента на обществена опасност на конкретно извършеното деяние, поради което при наличието и на други фактически данни, съответни на указанията в б. „к“ т. 4 на ППВС № 1/17.01.1983г. по н. д. 8/82 г. на Пленума на ВС, я отчитат при приложението на квалификацията „особено тежък случай“ .

В такъв смисъл са мотивирани съдебните актове :

- Решение № 362/05.01.2015г. по НД 1046/2014г. на ВКС, II НО;
- Решение № 24/19.05.2014г. по ВНОХД № 18/2014г. на ОС – Бургас;
- Присъда № 90/03.05.2012г. по НОХД № 620/2011г. на ОС – Хасково;
- Решение № 9/25.02.2013г. по ВНОХД № 342/2012г. на АС – Пловдив;
- Решение № 388/07.01.2014г. по НД № 1255/2013г. на ВКС, II НО;
- Присъда № 176/10.07.2013г. по НОХД № 481/2013г. на ОС – Бургас;
- Присъда от 10.02.2012г. по НОХД № 4568/2011г. на СГС, 30 н.с.;

